

Marián Gavenda, a Szlovák Katolikus Püspöki Konferencia szóvivője:

Tartalmát tekintve fontos anyag, ám elsősorban egyfajta belső egyházi irányelvről van szó, melyre azért van szükség, hogy létezzenek egyértelmű szabályok arra az esetre, ha kiderül, a papnevelésben vagy a felszentelésre várók között homoszexuális hajlamú személy van. Marián Gavenda, a Szlovák Katolikus Püspöki Konferencia szóvivője:

Tartalmát tekintve fontos anyag, ám elsősorban egyfajta belső egyházi irányelvről van szó, melyre azért van szükség, hogy létezzenek egyértelmű szabályok arra az esetre, ha kiderül, a papnevelésben vagy a felszentelésre várók között homoszexuális hajlamú személy van. Útmutató ez a rektorok és a püspökök számára, hogyan kell eljárni ilyen esetben. Egyébként nincs benne semmi újdonság, hiszen a korábbi előírásokra hivatkozik, és a gyakorlatban elenyésző számú embert érint.

Hogyan fogják kideríteni, kinek van homoszexuális hajlama?

A lényeg a cölibátus megtartása. A dokumentum különbséget tesz a beidegződött szokások és a serdülőkorban tapasztalható zavarok között, s leszögezi: aki nyíltan támogatja, propagálja a homoszexualitást, sőt maga is így él, nem vehető fel a papnevelésbe, illetve nem szentelhető pappá. De ugyanez érvényes a heteroszexuális vonzódásúakra is, vagyis az sem lehet pap, aki például azt hangoztatja, a házasság intézményére nincs szükség, elég az együttélés, sőt maga is nemi életet él. Nehéz az ilyesmit ellenőrizni, végső soron eltitkolható, elsősorban minden az érintettek lelkiismeretén múlik. (Részletek a 2. oldalon.) (sza)